

23. nedel'a B

Povedzte malomyseľným: "Vzchopte sa, nebojte sa! Hľa, váš Boh!" (Iz 35,4)

Prvé čítanie

Kniha proroka Izaiáša 35,4-7a

Povedzte malomyseľným: "Vzchopte sa, nebojte sa! Hľa, váš Boh! Príde odvetá, odplata Boha. On sám príde a spasí vás."

Vtedy roztvoria oči slepí a uši hluchých sa otvoria. Ako jeleň skákať bude chromý, jazyk nemého radosťou vykríkne. Lebo na púšti vyrazí voda, potoky na pustatine. Vyprahnutá zem sa zmení na jazero a žíznivá pôda na pramene vôd.

Druhé čítanie

Jakubov list 2,1-5

Bratia a sestry moji, nespájajte vieru v nášho Pána Ježiša Krista, Pána slávy, s uprednostňovaním osôb.

Príde na vaše zhromaždenie muž so zlatým prsteňom a v skvostnom rúchu a príde aj chudobný v chatrnom odevu. Ak ste pozorní k tomu, ktorý má nádherné rúcho, a poviete mu: "Sadni si sem na čestné miesto," ale chudobnému poviete: "Staň si tamto alebo si sadni k mojej podnožke," to nerobíte rozdiely medzi sebou a neusudzujete podľa zlých zásad?

Čujte, bratia a sestry moji milovaní! Nevyvolil Boh tých, čo sú v očiach sveta chudobní, aby sa skrze vieru stali bohatými a dedičmi Kráľovstva, ktoré prisľúbil tým, čo ho milujú?

Evanjelium

Marek 7,31-37

Ježiš opustil týrsky kraj a cez Sidon prešiel ku Galilejskému moru do stredu dekapolského kraja.

Tam mu priviedli hluchonemého a prosili ho, aby položil naňho ruku. Vzal ho nabok od zástupu, vložil mu prsty do uší a slinou sa dotkol jeho jazyka. Potom pohliadol k nebu, vzdychol a povedal: "Effeta," čo znamená: "Otvor sa!" A hneď sa mu otvorili uši a rozviazal sa mu spútaný jazyk; i začal správne rozprávať.

Ježiš im zakázal o tom niekomu hovoriť. Ale čím viac im zakazoval, tým viac to rozhlasovali.

Nadmieru žasli a hovorili: "Dobre robí všetko; hluchým dáva sluch a nemým reč."

Na zamyslenie

Spôsob, akým dnes komunikujeme ukazuje, že sme v tých rozhovoroch často hluchí a nemí. Nespočetné množstvo rozhovorov, aké každý deň vedieme, sú prakticky iba výmenou slov medzi hluchým a nemým, lebo nič neoznamujeme a ani nepočúvame. Bojíme sa, že ak niekomu niečo o nás prezradíme, raní nás to. Možno ten strach (alebo aj skúsenosť), že bude zneužitý, ak sa niekomu otvoríme, nie je neopodstatnený. Ale rovnako ťažko nám padne ak sú zakázané, prerušené, nevypočuté alebo nebrané vážne správy o tom, ako sa nám vedie. Určite môžu zlé zážitky človekovi aj odobrať reč. Zostať nemým vedie k izolácii. Presne do takej strašnej izolácie hluchých, nemých, padlých na duchu a rezignovaných sa dostal Ježiš. Presne takým ľuďom sa venuje.

Čo môže dodať odvahy týmto ľuďom, aby sa otvorili, aby prelomili tú samotu a začali nielen rozprávať, ale aby boli schopní opäť aj počúvať? Ako príklad pre všetkých nemých a hluchých prichádza Ježiš k mužovi z Evanjelia s jazykom, ktorému rozumejú ľudia na celom svete, lebo je to ich pôvodný jazyk – jazyk opatrných, jemných, láskyplných gest, ktoré uprostred všetkej izolácie vyjadrujú vnútornú spojenosť. Tam, kde slová nie sú už počúvané môžu byť znaky, veľké ako aj malé, stále ešte vnímané. Ježiš sa obracia k tomu človeku úplne osobne, prstom sa dotýka jeho zraneného miesta a slovom "Effata" oslovuje celého človeka, nielen jeho vonkajšie symptómy. Uzdravuje ho, pričom sa dotkol jeho vnútra. Pretože dovolil, aby sa ho Ježiš dotkol, môže sa otvoriť a v momente, keď sa otvára, môže hovoriť a stáva sa plnoletým.

Uzdravujúca sila Ježiša sa nedotýka iba vonkajšieho. Božie slovo chce oveľa viac preniknúť do vnútra, aby uzdravilo človeka až do tých najhlbších vrstiev. Božie slovo je ale závislé od človeka, ktorý musí chcieť, aby zostal uzdravený. Ak dovolí pôsobiť Ježišovej sile, tak už v tomto "Effata" prenikne do jeho reality kúsok neba.

Odkiaľ berie Ježiš tú silu a odvahu prezrádza jeho pohľad na nebo. "Effata" rituál počas krstu pripomína ešte dnes, ako veľmi potrebujeme Božiu pomoc, aby sme sa otvorili a získali prístup k našim najskrytejším prameňom ako aj k nášmu najsvätejšiemu miestu, kde nás nikto nemôže zraniť.

Možno je zvláštne, že Ježiš zakazuje hovoriť o tomto uzdravení. Ten fakt by nás mal upozorniť na to, že nie iba samými slovami sa môže hovoriť o takýchto zázračných udalostiach. Môžeme podobné skúsenosti umožniť aj iným. Ježiš nechce ohlasovanie iba slovami, chce aby sme ho nasledovali tiež skutkami. Kto zakúsil na sebe Boha ako toho, kto uzdravuje, tak ho to podnecuje k podobnému zaobchádzaniu s inými ľuďmi. Môžeme dodať iným odvalu, aby nahliadli do svojho vnútra trochu nám o tom porozprávali. Každý z nás používa slová, ktoré sú vlastné iba tej jednej osobe, nikomu inému, a bez nich chýba potom podstatná myšlienka v našom svete.

Vo chvíľach, kedy zreteľne pociťujeme rôzne životné ťažkosti nám môže byť oporou človek plný pochopenia svojím vládnyim slovom. Ak sme už sami niekedy zakúsili, ako sa môže láskyplným dotykem vyliečiť smútok, napätie, hnev, tak určite budeme chcieť dopriať aj iným ten dar, v akejkolvek podobe ho budú práve potrebovať.